

[Ib Nørlund.]

så bagefter i sommerferien læse, hvad der stod i betænkningen.

Det er vist ikke den rigtige fremgangsmåde, og jeg vil nok sige, at jo mere man læser i de dokumenter, der kommer frem, jo mere besynderlig bliver denne affære. Jeg vil godt gøre tre bemærkninger i den forbindelse.

Den første er i fortsættelse af, hvad vi diskuterede ved første behandling, om dette kan ses som udtryk for, at man opfylder NATO-forpligtelser. Det blev benægtet, men det, der fremgår af betænkningen, er jo, at der er foregået en faktisk pression motiveret med standardisering og mange andre ting, som har ført til dette valg. I den forbindelse er det dog også bemærkelsesværdigt, at man er blevet nødt til at erkende, at man er langt inde i videreførelsen af det næste flykøb, af den næste portion, og jeg synes dog, man har lov at stille spørgsmålet: hvorfor har man ikke oplyst det af sig selv? Hvorfor skulle det trækkes ud af ministeren, at der er tale om noget, der går langt videre?

Den anden ting er i forbindelse med sikkerhedspolitiske betragtninger, og jeg henholder mig dér navnlig til svaret på spørgsmål 14, hvor man konstaterer — og det må jeg sige lyder meget gevaldigt — at det danske flyvevåben er et væsentligt led i det fælles forsvar af Vesteuropa. Et væsentligt led! Er det nu ikke at tage munden meget fuld, eller hvis det ikke er det, indeholder det så ikke perspektiver om den rolle, som dette vældige flyvevåben skulle spille, som kan gøre betænkelig?

Videre kommer man med følgende bemærkning, som jeg synes tinget skal være opmærksom på:

„Ved valget af det amerikanske fly søger man tillige at medvirke til, at den amerikanske offentlighed bibringes en større forståelse for nødvendigheden af et fortsat amerikansk engagement i Europa.“

Hvad er det for en amerikansk offentlighed? Det er næppe gadesælgerne i New York eller landarbejderne i Californien. Det er formentlig dem, som er grupperet omkring det militært-industrielle kompleks derovre. Det er altså meningen at foretage et flykøb af denne art ud fra sådanne politiske hensigter, som der her er tale om. Det synes jeg også offentligheden skulle mærke sig.

Endelig drejer det sig også om, som vi var inde på under første behandling, det, man kalder århundredets våbenhandel, hvor man er langt inde i forretningsmæssige anliggender af besynderlig art. Man må erkende, at man ikke engang kender perspektiverne med hensyn til følgerne af dollarkursens stigning i år, men også de metoder, som vi snakkede om ved første behandling, er jo siden da blevet yderligere belyst. Hr. Arne Christiansen kan ikke længere sige, at det er bare rygter fra udenlandske aviser. Også i danske aviser har der været bragt den slags oplysninger om, med hvilke metoder der arbejdes inden for flykøb og salgsindustrien. Det konkurrerende foretagende, der blev slået ud, har jo som undskyldning fremført, at de andre benyttede de samme metoder.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge forsvarsministeren, som jo også er justitsminister: har han på baggrund af, hvad der her foreligger oplyst, anvendt de efterretningstvæsener, som han nu bestyrer i tvende henseender, til at få klarhed om, hvorvidt der også i denne sag er foregået sådanne machinationer, som man jo har set beskrevet — som jeg henledte opmærksomheden på sidste gang — i den udenlandske presse, men som nu også noteres klart i dansk presse på baggrund af retssager, som foregår i USA?

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Om hr. Glistrup føler sig som 5. kolonne skal jeg ikke kunne sige, men jeg har i hvert fald ikke udtalt, at han var en 5. kolonne i forsvarsspørgsmål. Jeg har heller ikke sagt, at hr. Glistrup ikke ønskede at bevare Danmark. Jeg har sagt, at han viste ligegyldighed over for denne sag ved at nægte at tage ordet ved første behandling. Det har han nu ændret. Jeg har sagt, at hr. Glistrup og hans parti står som modstander, som negativ over for dansk forsvarspolitik. Det er jo blevet stærkt dokumenteret med hr. Bay, der her sagde, at han kender intet mere unødvendigt end dette flykøb, der jo består i at udfylde forsvarsforligets rammer.

Hr. Glistrup sagde: dette eventyrligt vanvittige, afsindige køb. Det karakteriserer fremskridtspartiets forsvarsstandpunkt langt bedre, end jeg kunne gøre det igennem